

אברהם ליודיפול ז"ר

באצנו לא יכלה לפרנס או אח בעליה. במשך שנים אחדות עסק באחריות החיים בחברות שונות, ולאחרונה הצליח להשיג את הנהלת הסוכנות של "הבולאית" במזרח ובא"י. הודות לכשרונותיו המעשיים, לפעמו ותוכו דארופית, לירידיו הרבים בארץ ולאמון מצד הקהל, ידע להרים את עבודת "הסוכנים" הידועה לגבה ידוע בארץ.

חלומו היפה לבנות לו בית ולנטע לו פירם בא"י — לא נתגשם. קשור היה תמיד בכל לבו אל הארץ ואל חפצו, ואת ישעותיו-הסנייות מעבודתו במשרד ובספרות הקדיש לעבודה הקלאית בגנתו הנחמדה שנטע וזרע בעצם ידיו מסגיב לדירתו בת"א. את ימי חפשתו בלה לא בארופה, לא בלבנון אף לא במצרים, כי אם עס"ר במחולה, בכפר הנחמד הזה שסמנו לקח לו אשה מבנות הארץ.

וגם את עטו החד לא הניח מידו גם בארצנו עד ימיו האחרונים. הוא השרתהף בפועל הצעירי במאמרים שונים ע"א תורכיה וירר שאלות החיים, כתב גם בהשקפה וביתר עתוני הארץ. הוא עסק בתריצות גם בעניני הצבור ורזיה מראשי העסקנים והדברנים בעניני דגמנסיה העברית ביפו, ביסוד המפלגה הדיקלית וביתר. עניני חל-אזיב.

ועכשיו בעטדנו על מפתן הבית הלאומי, שבשכילו הקדיש ליודיפול את כל ימי חייו הניף עליו דמות פתאם לפתע את החרמש ויגרעהו, ואת אשתו הצעירה ותכבודה ושלשת בנותיו הקטנות והנחמדות, השאיר אחריו לאנחות. לשוא נבקש נחם, לשוא נתאמץ להסתיר מכאובינו מעינינו, וחרטה האוכלת היא לא רק בעפרות קבר כי אם גם בלבות החיים, בלב ירדים וחכרים...

ואולם אנחנו למת לא נבכה, כי גם נשמתו, גם פעולותיו חכירות לארצנו, יהיו צוריים בצרור התחיה.

רק לפני שבועות מספר דברנו יחד אהו ע"א המנוח אהרן אהרנסון שלא נספר כהלכה ועל הרעיון להציב לו מצבת זכרון בארצנו, והנה בא המוח האכזרי ויקח גם אותו מאחנו פתאם, וכבר אנו מזכירים את שמו בלויח, זכרונו לברכה, הולכים אחרי מפתו זכותכים עליו הספרים...

גדע המוח בחרון אפו קרן הפארת מביית סופרינו, נתן במערצה אתה מסארותיו הנחמדות ויעט עליו אבל ויגון. בעצם ימי עבודתו ופעולתו לוקח מארץ החיים, כבת נר חיו פתאם, עומס אור עיניו הפקחיות, חדל לבו החם מדפק, ויחי לשלל בידי מחלתו הארורה.

אברהם ליודיפול איננו כמה קשה לחתונג אל המחשבה הזו ולהשלים עם העובדה המרה הזאת. עודני שומע את הר קולו הבריא, עודני רואה את קלסתר סניו הרעננים למרות המשים שנות" חיו ויותר.

את שמו חספרותי קנה לו המנוח בגולה. בחיותו עורף הצופה" בורשה, ידע להעלות את העתון העברי היומי הזה למדרגת עתון ארופי גדול במלוא משמעתה של מלה זו, הודות לפעמו היפה ולהשפעה הגדולה שקבל מנדולי הסופרים והעיתונאים בצרפת. סכתביו הידועים ע"א. מעשה דריפוס" עשו בזמנם רשם כביר על קהל הקוראים. ומאמרי הידועים ב"הדור" ע"א גדולי היהודים והסופרים בצרפת, גודעו לשם.

הוא השחחף גם בעריכת לוחות אחיאסקי והעשיר את ספרותנו במאמרו הידוע ע"א הרצל, שטצא הר בלבות כל הקוראים דהעברים.

עוד בהיותו כבן 26 שנת, בקר הסופר הלאומי הצעיר את ארץ חפדתו חשקת נפשו, ורשמי נסיעתו בארץ אבות" חיים בזכרונו עד היום הזה.

כשנת 1906 בא לארצנו בהחלטת להשתקע בת"א. נסיונו הראשון לחדש את "הצופה" בא"י לא הצליח בזמן החוץ, ועבודת חספרות והעתונות